

Степанова Екатерина Вячеславовна
Кандидат экономических наук, доцент
Международный гуманитарный университет

О ФУНДАМЕНТАЛЬНЫХ ПОНЯТИЯХ ТЕОРИИ БЕЗОПАСНОСТИ (КОНТЕКСТ МОРСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ)

В развиваемой в настоящее время теории морской деятельности, по нашему мнению, особое место должны занимать вопросы теоретико-методологического осмысливания проблем управления морской безопасностью [1].

В широком понимании безопасность морской деятельности является одним из важных элементов национальной безопасности государства, которая в Украине регулируется законом «Об основах национальной безопасности Украины» [2]. В соответствии с этим законом (ст. 1) национальная безопасность понимается как защищенность жизненно важных интересов человека и гражданина, общества и государства, при которой обеспечивается стабильное развитие общества, своевременное выявление, предотвращение и нейтрализация реальных и потенциальных угроз национальным интересам.

Исходя из национального концепта безопасности понятие «морская безопасность» может рассматриваться в следующих аспектах:

как защищенность жизненно важных интересов субъектов морской деятельности – людей, отраслей морского хозяйства, а также государства;

как гарантированное обеспечение устойчивого развития объектов, являющихся предметом морской деятельности субъектов.

Исходя из аксиоматики современной рискологии и теории безопасности [3, 4] в качестве базовых фундаментальных понятийно-категориальных симплексов, как правило, используются «вызов», «сферы возникновения проблем», «опасности», «угрозы», «риски», «негативные события», «ущерб», «антикризисное управление» (риск-менеджмент).

Уточним эти понятия (категории) в контексте возможностей их применения в сфере морской деятельности, которые можно трактовать следующим образом:

вызов – спонтанный или организованный фактор прогрессивного, экспансивного или агрессивного характера, требующего его, как правило, императивного учета и реагирования со стороны объекта;

сфера возникновения проблем, обуславливаемых вызовом – область возникновения актуальностей, задач, целей, идеализаций, являющихся дополнением к множеству ранее решаемых проблем;

опасность – потенциально существующая возможность негативного воздействия на объект различных повреждающих факторов, в результате воздействия которых ему может быть нанесен ущерб, ухудшающий условия его функционирования или дальнейшего развития;

угроза – актуально существующая возможность негативного воздействия на объект различных повреждающих факторов, в результате воздействия которых ему может быть нанесен ущерб, ухудшающий условия его функционирования или дальнейшего развития;

риск – (в широком понимании) мера опасности, характеризующая вероятность возникновения возможных неблагоприятных событий (например, аварий) и тяжесть их последствий; количественная оценка угроз, определяемая как частота одного события при наступлении другого, как произведение вероятности на убыток;

ущерб – количественный результат разрушающего воздействия на хозяйственный объект поражающих объективных и субъективных угроз.

Антикризисное управление – организация системы целеустремленного реагирования на «вызовы», «опасности», «угрозы» и «риски», включающая идентификацию, анализ и отклики на факторы рисков по всему жизненному циклу каких-либо риск-событий во благо целей национальной, региональной и иной безопасности и устойчивого развития общества.

Разработка научных основ антикризисного управления морской деятельностью должна предполагать вопросы идентификации анализа реагирования на вызовы, опасности, угрозы и риски в сферах морской экономики, экологии, морской деятельности, морской научно-технологической, социальной, государственной безопасности, в том числе в военной сфере и сфере безопасности государственного сектора Черного и Азовского морей.

Этот аспект национальной безопасности и устойчивого развития Украины требует отдельного рассмотрения.

Список использованных источников:

1. Алешин А.Б. Управление рисками / А.Б.Алешин. – М.: Консалтинговое агентство КУБС Групп-Кооперация, Бизнес-Сервис, 2001. – 228 с.
2. Абчук В.А. Теория риска в мировой практике/ В.А.Абчук. – Ленинград: «Судоостроение», 1993. – 152 с.
3. Закон Украины «Об основах национальной безопасности Украины» (№ 964-IV от 19 июня 2003 г.) // Голос Украины. – 2003. — № 134. 0 С.20-22
4. Степанова К.В. Морегосподарська діяльність: теорія, методологія, практика (український контекст) / К.В.Степанова. – Одеса: ППРЕД НАН України, 2017. – 394 с.

Олійник Юлія Віталіївна

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

Романов Роман Олександрович

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

УЧАСТЬ БІЗНЕСУ У СТВОРЕННІ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ-ПРОЕКТІВ

Не для кого не є секретом той факт, що влада в тіньовому режимі надає бізнес-структурам послуги різного характеру, які стосуються процвітання та приросту капіталу тієї бізнес-структури, яка користується даними послугами влади.

Дана тема користується немалою популярністю серед тем політичного характеру, які підіймаються засобами масової інформації, будь-то телевізійні новини, друкована преса, або ж електронне інтернет-видання.

І при всьому цьому, наголошується на тому, що своє місце у владній або партійній ієрархії, той чи інший політичний діяч або політична сила, зайняли завдячуючи своїй наполегливій роботі, розуму та чесності. Але насправді реалії нашого життя носять набагато суворіший характер, тільки лиш розумом або чесністю, наразі дуже важко, а радше не реально, «пробити» собі дорогу до верхівки політикуму.

Причиною цьому, є створення максимально сприятливих умов ведення бізнесу, потужні фінансово-промислові групи, всіма силами сприяють отриманню тієї, чи іншої посади для «своїх» ставлеників в органах виконавчої влади або створюють партійні проекти, головною метою яких, є лише здійснення лобістських заходів стосовно подальшого розвитку бізнесу, який інвестує в них фінансовий ресурс. Тому задля досягнення поставлених цілей перед партійним проектом, бізнес який фінансує цей проект, не шкодує ніяких матеріальних благ.

Політичні партії-проекти створюються за допомогою великих фінансових вливань, заради отримання значних дивідендів. Нібито для відстоювання інтересів соціальних, професійних або інших груп населення представниками яких вони себе називають, насправді ж такі політичні партії-проекти до вищезазначених груп не мають абсолютно ніякого відношення.

Подібного роду бізнес-проекти, а інакше їх назвати не можна тому, що для того аби їм називатися політичною партією вони не мають ані партійної масовості, ані ідеологічних засад, ані чіткої програми партії, створюються з однією чіткою метою – надання певних послуг індивідам, які бажають здійснювати контроль над органами державної влади та державними владними установами задля забезпечення своїх комерційних інтересів та особистої вигоди.

Найбільший успіх мають ті політичні партії-проекти, що здійснюють обслуговування тих клієнтів, які перебувають на владному «Олімпі» країни. Маючи в своєму «розпорядженні» адмінресурс «власник» подібного політичного проекту може надавати йому практично необмежене фінансування.